

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.IV.20.552/2020/11.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: Dr. Szamosi Katalin)

Az alperesek:

... I. rendű

... II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Gergely József Csaba ügyvéd I. rendűért

Dr. Szilas Péter Tamás ügyvéd II. rendűért

A per tárgya:

szerzői jogsértés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.802/2019/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3.P.23.405/2012/184.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet – az eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően – részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az I. és II. rendű alperesek megsértették a felperes szerzői vagyoni jogait azzal, hogy a felperes által fejlesztett ... Informatikai Rendszert 2002. március 28. és 2007. április 1. között jogosulatlanul átdolgozták; az I. és II. rendű alpereseket eltiltja a további jogsértéstől; kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül szolgáltatassanak adatot a jogsértéssel érintett informatikai rendszer fejlesztésében résztvevőkről, a jogsértéssel érintett informatikai rendszerrel megvalósított informatikai és egyéb szolgáltatások nyújtásáért az I. és II. rendű alpereseket megillető ellenértékről, továbbá nyilatkozzanak arról, hogy a jogsértéssel érintett rendszert mely személyeknek adták át betekintés vagy telepítés céljából; ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 800.904 (nyolcszázezer-kilencszáznégy) forint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, míg a perrel felmerült egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Megállapítja, hogy a felperes – kérelmére – 456.000 (négyyszázötvenhatezer) forint illeték visszatérítésének van helye az állami adó- és vámhatóságtól.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a ... Kft-vel 1998. szeptember 16-án kötött szerződés alapján kifejlesztette és üzemeltette a ... törzsvásárlói program Informatikai Rendszert (a továbbiakban: Régi Rendszer), amelynek továbbműködtetését a 2000. január 22-én létrejött szolgáltatási szerződés alapján 2003. március 31-ig vállalta. A ... kártya egy mikroprocesszort és memóriát tartalmazó ún. smartcard, bankkártyához hasonló formájú eszköz.

[2] A ... Rt. és a ... Kft. (a továbbiakban: II. rendű alperes jogelődje) a ... Kft-vel 2002. március 28-án megkötött szerződésben azt vállalta, hogy 2003. április 1-jétől működteti a ... Informatikai Rendszert. Ennek megvalósítása érdekében 2002. március 28-án a felperes mint vállalkozó és az I. rendű alperes (korábbi elnevezése: ...), a II. rendű alperes és a II. rendű alperes jogelődje megrendelőként "Szoftverrendszerre vonatkozó vállalkozási, fejlesztési és együttműködési szerződést" (a továbbiakban: Szerződés) kötöttek. Ennek alapján az alperesek a felperes által kifejlesztett és üzemeltetett Régi Rendszer funkcionalitásának megfelelő, de új informatikai rendszer (a továbbiakban: Új Rendszer) kidolgozását vállalták a ... Informatikai Rendszer továbbműködtetésére. A Szerződés határozott időre, 2007. április 1-jéig jött létre. Megállapodtak abban is, hogy az Új Rendszer üzemeltetését 2003. április 1-jétől az I. rendű alperes végzi, eddig az időpontig a felperes üzemelteti a Régi és az Új Rendszert is oly módon, hogy azok egy ideig párhuzamosan működnek. A Szerződés szerint a felperes közreműködésével kifejlesztett Új Rendszer szerzői tulajdon - és vagyoni jogai a II. rendű alperest illetik meg, míg a felperes által korábban kifejlesztett Régi Rendszer szerzői tulajdon- és vagyoni jogok jogosultja a felperes (Szerződés B/1.2. pont). A felperes annak érdekében, hogy az alperesek az Új Rendszert ki tudják fejleszteni, a Szerződés alapján teljeskörű betekintést és korlátozott használati jogot adott az alpereseknek és a II. rendű alperes cégcsoportjának a Régi Rendszer mindazon elemébe (know-how, szoftver forráskód, dokumentációk), amelyek megismerése elengedhetetlen az Új Rendszer specifikálásához és a felperes közreműködésével történő kifejlesztéséhez. Az alperesek nem közölhették harmadik személyekkel ezeket az üzleti titkokat, azokat nem adhatták át (Szerződés A/5. pont).

[3] A felperes felkérésére 2012. február 5-én peren kívül készített igazságügyi szakértői vélemény szerint a felperes által korábban a Régi Rendszerhez szállított, a ... Rendszerben használható kártyák a vizsgálat napján (2012. február 5.) is működnek. A felperes 2012. február 14-én felszólította az alpereseket az általa sérelmesnek talált helyzet megoldására és annak esetlegesen kártérítés útján való rendezésére. Az alperesek vitatták a felperes állításait, az egyeztetések nem vezettek eredményre.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[4] A felperes módosított keresetében a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 94. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2007. április 1-jétől 2012. március 5-ig jogosulatlanul futtatta, 2003. február 27-től 2012. március 5-ig jogosulatlanul kereskedelmi céllal birtokolta, 2003. február 27-től 2012. március 5-ig jogosulatlanul terjesztette, többszörözte a felperes Régi Rendszer APDU parancssorát és az MPCOS alkalmazását teljes egészében, az Elszámoló Központját 4%-ban és a POS terminál szoftvereit 75%-ban az alperesek által fejlesztett Új Rendszerben, valamint 2002. március 28-tól 2011. október 31-ig jogosulatlanul átdolgozta a felperes Régi Rendszerét, a felperes Elszámoló Központját és POS terminálszoftvereket.

[5] A II. rendű alperes vonatkozásában annak megállapítását kérte az Szjt. 94. § (1) bekezdése alapján, hogy az I. rendű alperes jogsértést követett el azzal, hogy 2007. április 1-től 2012. március 5-ig jogosulatlanul futtatta, 2003. február 27-től 2012. március 5-ig jogosulatlanul kereskedelmi céllal birtokolta, 2003. február 27-től 2011. október 31-ig jogosulatlanul terjesztette, többszörözte a felperes Régi Rendszer APDU parancssorát és az MPCOS alkalmazását teljes egészében, az Elszámoló Központját 4%-ban és a POS terminál szoftvereit 75%-ban az alperesek által fejlesztett Új Rendszerben; 2002. március 28. és 2011. október 31. között jogosulatlanul átdolgozta a felperes Régi Rendszerét, az Elszámoló Központot és POS terminálszoftvereket.

[6] Kérte az I-II. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől, adatszolgáltatásra kötelezését a fejlesztésben résztvevőkről, az I-II. rendű alperest megillető ellenértékről, arról, hogy az Új Rendszert részben vagy egészben kinek adta át és engedett abba betekintést valamint azoknak a harmadik személyeknek a megjelölését, akiknek POS termináljára a Régi Rendszert részben tartalmazó Új Rendszer telepítésre került.

[7] Kérte továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 84. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását, hogy az I. és II. rendű alperesek azzal, hogy a felperes Régi Rendszerébe a felperes MPCOS kártya alkalmazásba vagy azok bármely azonosítható részébe (különösen APDU parancssor, SAM modul forráskódok, jelkulcsok, mapping, dokumentáció) harmadik személynek betekintést, illetve hozzáférést biztosítottak, valamint azokat harmadik személynek átadták, illetve harmadik személyek tudomására hozták, megsértették a felperes üzleti titokhoz való személyhez fűződő jogát; kérte az alperesek további jogsértéstől való eltiltását.

[8] Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezésük szerint a felperes szerzői vagyoni jogát és üzleti titkát nem sértették meg. A felperes azért helyezte üzembe a Régi Rendszert, mert az Új Rendszert a kompatibilitás megtartásával kellett továbbfejleszteni. A Szerződés szerint az Új Rendszerhez kapcsolódó szerzői-, tulajdon- és vagyoni jogok a II. r. alperes jogelődjét, míg a Régi Rendszerhez kapcsolódó jogok a felperest illetik meg. Nem ismerték el, hogy az MPCOS kártyák használhatósága szerzői vagyoni jogsértést alapoz meg. A felek Szerződése szerint az Új Rendszernek kompatibilisnek kellett lennie a régivel, ezért a felperes által állított jogsértés nem merülhet fel.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság indokolásában megállapította, hogy a Régi Rendszer szerzői joga a felperest illeti meg, a Szerződésben a felperes korlátozott felhasználási jogokat biztosított ahhoz az alpereseknek. A perben elrendelt szakértői bizonyítás alapján azt állapította meg, hogy bár a központi részben kismértékű és közvetett azonosság van a két program között, azonban mivel a felperes know-how-ja ismeretében készült az Új Rendszer, ez okozhat kismértékű azonosságot. A 2-4 % százalékos egyezés pedig abból is adódhat, hogy a felek egyező előadása és a Szerződés A/6. pontja szerint a két rendszer egy ideig párhuzamosan működik. Az Új Rendszernek - a Szerződése szerint - funkcionalitásában és működésében meg kellett felelnie a Régi Rendszernek. Rámutatott, hogy mivel az Új Rendszer felállítása után is forgalomban kellett lenniük a korábban kibocsátott MPCOS kártyáknak, azokat is kezelnie kellett az Új Rendszernek, ehhez az Elszámoló Központnak olyan elemeket kellett tartalmaznia, amelyek ezt lehetővé teszik. Kiemelte, hogy a szakértő csak feltételezte a POS terminál 75%-os hasonlóságát a programokkal, az azonosság nem került bizonyításra. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a know-how ismerete eleve feltételezhet szerkezeti azonosságokat a programban, így a hasonló felépítés nem feltétlenül jelenti az azonos programot. A felperes által sérelmezett szoftverelemekkel (APDU parancssor, SAM modul, MPCOS kártya alkalmazás) kapcsolatban a szakértő nyilatkozatára utalt, aki azt hangsúlyozta, hogy a terminál program szimmetrikus kódolási eljárás keretében végzett kommunikációt, amelyben a terminál vezérlésével a kártya és a SAM modul között jön létre egy azonosítás, amely tulajdonképpen az APDU parancssor felhasználásával, illetve a kártyán és a terminálon szereplő kulcsok felhasználásával biztosítja a biztonságos kommunikációt. Abból, hogy a szerződés teljesítéséhez a régi kártyákat is kezelnie kellett az Új Rendszernek, arra a következtetésre jutott, hogy a sérelmezett szoftverelemeknek azonosnak kell lennie, ez pedig kizárja a szoftverelem jogosulatlan felhasználását. Az elsőfokú íráság érvelése szerint ezeket az elemeket csak a felperestől kaphatta meg bármelyik alperes, a felperesnek is érdekében állt a korábbi funkciók és kártyák felhasználása. Utalt arra is, hogy a felperes telepítette - nem csekély díjazás fejében - a szoftvert a POS terminálokra, ezért elképzelhetetlennek találta, hogy a telepítést követő ellenőrzés során ne derült volna ki a sérelmezett működés. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felperes nem bizonyította az Új Rendszer azonosságát a Régi Rendszerrel, ezért annak bármilyen felhasználása nem érinti (érintheti) a felperes szerzői vagyoni jogát. A Szerződés értelmében az I. rendű alperes az Új Rendszer vagyoni jogosultja, ezért e tekintetben sem állapítható meg szerzői jogsértés.

[10] Az üzleti titok megsértésének megállapítása iránti keresetet az elsőfokú bíróság a bizonyítottság hiányában találta alaptalannak. Hangsúlyozta, hogy a POS terminál „tulajdonlása” nem jelenti feltétlenül az eszközön futó alkalmazások ismeretét, ahhoz elegendő az operációs Rendszer kezelési szintű ismerete. A ...Kft. által kiírt pályázati felhívás és specifikáció - mivel a Régi Rendszer megrendelője is a ... Kft. volt - nem bizonyítja, hogy a specifikációban tükröződő tudás kizárólag az alperesektől származhatott, annak tartalma nem meríti ki a know-how fogalmát a teljes Rendszert illetően. A Szerződés B/5.7. pontja szerint, ha a szerződés aláírásától számított öt éven belül a II. rendű alperes értékesíti az Új Rendszert, a felperest további díjazás illeti meg, ezért számítottak a felek arra, hogy az Új Rendszer később eladásra kerülhet.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alpereseknek járó elsőfokú perköltség összegét személyenként "1.000.000 forint + áfa" összegű ügyvédi munkadíjra leszállította, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[12] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival egyetértett. Kiemelte, a Szerződés B/1.2. pontja szerint a felperes teljes körű betekintést és korlátozott használati jogot biztosított az alpereseknek az általa kifejlesztett Régi Rendszer minden lényeges elemére annak érdekében, hogy az alperesek az Új Rendszert kifejlesszék. A Szerzői Jogi Szakértői Testület (a továbbiakban: SZJSZT) szakvéleménye alapján ebből azt állapította meg, hogy ha szükséges is volt ezeknek az elemeknek az ismerete az alperesek számára, úgy azokat épp a felperes adta át nekik. Emellett az alperesek a szoftver jogszerű használójaként az Szjt. 59. § (1) és (3) bekezdése alapján a szoftver működését megfigyelhették, így annak működési elvét a felperes támogatása nélkül is megismerhették. Az SZJSZT szerint ugyanis a szoftverjogosult számára az Szjt. nem biztosít olyan kizárólagos jogot, amely alapján a szoftver jogszerű felhasználója számára megtiltható lenne, hogy a szoftvernek az Szjt.-ben meghatározott módon végzett megfigyelése során megszerzett információkat – ide nem értve magát a művet – a megfigyelő más, harmadik személy részére átadja. Mindezekből a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy nem zárható ki, hogy a felperes által megalkotott kártyaalkalmazás és APDU parancsok ismerete nélkül is megfelelhettek az Új Rendszer a Régi Rendszerrel szemben támasztott funkcionális és működési követelményeknek. Utalt az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-406/10 számú ügyben hozott ítélete nyomán kialakult bírósági gyakorlatra, amely szerint a program bizonyos funkcióinak a használata céljából alkalmazott programnyelv és adatfájlformátum - a szoftver funkcionalitása - nem minősül a szoftver kifejezési formájának, és ekként nem részesül a számítógépi programok szerzői jogi védelmében. A másodfokú bíróság megítélése szerint ezért helytállóan következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett elemek közül az SZJSZT által szerzői műnek minősített APDU parancssor és SAM modul használata a perbeli esetben nem valósított meg szerzői jogsértést. Az üzleti titoksértés tekintetében is egyetértett az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokkal, azokat szükségtelennek találta megismételni. A másodfokú bíróság a perköltség körében találta alaposnak a fellebbezést, ezért annak mértékét a jogi képviselő által végzett tevékenységgel arányban álló, csökkentett összegben mérlegeléssel határozta meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a módosított keresetének való helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását és az alperesek perköltsége megfizetésére kötelezését kérte. Megsértett jogszabályként az Szjt. 16. § (1) és (6) bekezdésére, az Szjt. 59. § (1) és (3) bekezdésére, az Szjt. 94/A. § (8) bekezdésére, az Szjt. 101. § (1) bekezdésére, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 221. § (1) bekezdésére, az üzleti titoknál a Ptk. 81. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdésére és a Pp. 221. § (1) bekezdésére hivatkozott.

[14] Felülvizsgálati álláspontja szerint az eljáró bíróságok tévesen és iratellenesen állapították meg a tényállást, kirívóan okszerűtlenül mérlegelték a bizonyítékokat, a döntésük megalapozottságát a határozatok indokolása nem támasztja alá, az alkalmazandó anyagi jogszabályokat helytelenül alkalmazva utasították el a keresetet. Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a Szerződésnek a szerzői jogaira vonatkozó kikötéseit, az Együttműködés Megállapodást, mivel az annak keretében megvalósított fejlesztések nem az Új Rendszer kifejlesztéséhez kapcsolódnak, azok a Régi Rendszerről az Új Rendszerre való átállásra irányulnak. A Szerződés nem tartalmaz ütemtervet, fejlesztéssel kapcsolatos határidőket, feladatmegosztásokat, míg az Együttműködési Megállapodás egyértelműen kijelöli a felek fejlesztéssel kapcsolatos feladatait. A felperesnek - a Szerződés alapján - nem volt feladata a fejlesztés, ezért azt nem is végzett. Hangsúlyozta, hogy az Új Rendszernek – a nevéből következően is – „újnak” kellett (volna) lennie, nem tartalmazhatta a felperes APDU parancssorát és MPCOS alkalmazását teljes egészében, Elszámoló Központját 4%-ban és a felperes POS terminál szoftvereit 75%-ban. Az Együttműködési Megállapodás ütemterve szerint is az alperesnek kellett az új a POS terminál szoftvereit fejleszteni. Hivatkozott arra is, hogy a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdését, a 221. § (1) bekezdését és az Szjt. 16. § (1) és (6) bekezdését megsértve állapították meg az eljáró bíróságok, hogy korlátozott használat helyett felhasználási jogokat biztosított alperesek részére a saját „Régi Rendszeréhez”. Sérelmezte azt a megállapítást is, hogy mivel az Új Rendszernek a szerződés teljesítéséhez a régi kártyákat is kezelnie kellett, ez kizárja e két szoftverelem jogosulatlan felhasználását.

[15] A felperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy az SZJSZT mellett az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek részéről eljáró ... igazságügyi informatikai szakértő (a továbbiakban: informatikai szakértő) szakvéleménye is alátámasztotta azt az állítást, hogy az alpereseknek lehetősége volt a Szerződés szerint olyan Új Rendszer kifejlesztésére, amelyben a régi kártyákat is lehet használni és nincs szükség a felperes SAM moduljára és az APDU parancssorra. Ez ugyanis nem kompatibilitási vagy funkcionalitási kérdés. Az alperesek által kibocsátott új kártyák esetében is megoldható lett volna a pontfelírás a kártyákra, ha az alperesek ehhez kifejlesztik a megfelelő SAM modult és APDU parancssort, valamint a kártyák mappingjét is ennek megfelelően alakítják ki, azonban alperesek nem ezt tették. Vitatta, hogy nem bizonyította az Új Rendszer azonosságát a Régi Rendszerrel, ezért annak bármilyen mértékű felhasználása nem sérti a szerzői vagyoni jogait, figyelemmel arra, hogy az eljáró bíróságok is megállapították: az Új Rendszerben a Régi Rendszer elemei működtek. A szerzői jogi jogsértés éppen azzal valósult meg, hogy a Szerződés rendelkezéseivel ellentétben az alperesek nem fejlesztették ki a „tartalmában” Új Rendszert, helyette továbbra is a Régi Rendszert, illetve annak lényeges elemeit használták fel az engedélye nélkül. A jogsértés megvalósulása tekintetében irreleváns, hogy a Szerződés szerint az Új Rendszer vagyoni jogai a II. rendű alperest illetik meg, mivel nem jött létre a felek Szerződésének megfelelő Új Rendszer. Ezzel a ténnyel azonban a jogerős ítélet nem foglalkozott, holott az informatikai szakértő egyértelműen megállapította a Régi és az Új Rendszer azonosságát.

[16] A felperes érvelése szerint az eljáró bíróságok megsértették Pp. 206. § (2) bekezdését és az Szjt. 94/A. § (8) bekezdését, mivel figyelmen kívül hagyták és nem értékelték a II. rendű alperes terhére azt a tényt, hogy nem csatolta a teljes forráskódot. A II. rendű alperes elmulasztotta az Új Rendszer "második" elemének a POS terminállal kapcsolatos szoftverek csatolását, amelyek nélkül az Új Rendszer nem tud működni, mint SuperShop Rendszer.

[17] Hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság úgy alkalmazta az Szjt. 59. §-át, hogy az alperesek nem hivatkoztak rá, ennek megítélése pedig szerzői jogi perben szakértőre tartozó kérdés, amellyel - alperesi védekezés és kérdés hiányában – az SZJSZT nem foglalkozott. A jogerős ítéletnek erre vonatkozó megállapítása és okfejtése az Szjt. 59. §-ának a félreértelmezésén alapul, irreleváns és téves, sérti Pp. 101. §-át, a 206. § (1) bekezdését és a 221. § (1) bekezdését. Az Szjt. 59. § (1) és (3) bekezdése a „szoftvert jogszerűen megszerző személy”, azaz szoftver jogszerű felhasználója számára biztosítja a hivatkozott jogszabályi rendelkezések szerinti cselekmények lehetőségét. A perben ezzel szemben az alperesek egyike sem rendelkezett a felperes igényérvényesítésének alapjául szolgáló szoftver (az ún. „Régi Rendszer”, amelynek része többek között az APDU parancssor és a SAM modul) felhasználási jogaival. A felhasználás alatt a szoftver futtatását, a szoftver alpereseknél történő üzemszerű működését kell érteni. Ilyen jogokkal az alperesek nem rendelkeztek, amely önmagában kizárja az Szjt. 59. § (1) bekezdése alkalmazását. Az Szjt. 59. § (1) bekezdésére hivatkozással az engedély nélküli felhasználás nem minősíthető jogszerűnek. A perben mindvégig azt sérelmezte, hogy a Szerződés rendelkezéseivel szemben az alperesek nem alkották meg a független, új Rendszert, illetve szoftvert, helyette az engedélye nélkül a szoftver (a Régi Rendszer) szerzői jog által védett elemeit (pl. a Régi Rendszer APDU parancssorát, SAM modult) használták fel az Új Rendszerben.

[18] A felperes az üzleti titok megsértése iránti keresete elutasítása körében kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság - bár az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira utalással hagyta helyben - nem tért ki a fellebbezésében előadott érveire, ezzel megsértette a Pp. 221. §-át. Állította, hogy mivel a próbavásárlás során a Régi Rendszer APDU parancssora és a SAM modul a POS terminálon megtalálható volt, bizonyította, hogy az alperesek megszegték a Szerződésben vállalt titoktartási kötelezettségüket. Érvelése szerint az eljáró bíróságok tévesen nem értékelték a II. rendű alperes terhére, hogy a nyilatkozatából nem derült ki, hogy a perbeli terminálok közül pontosan hány darab volt a tulajdonában, valamint azt sem, hogy hány további személynek meddig és hány terminálja volt a birtokában. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet összemosza a POS terminálok tulajdonosát és azok használóit, holott a POS terminálok tulajdonosai pénzügyi intézetek vagy szolgáltató cégek, míg a használók kereskedelmi egységek, illetve azok munkatársai. Az elsőfokú bíróság ítélete iratellenesen és a Ptk. 81. § (1) bekezdését megsértve jutott arra a megállapításra, hogy a háttérben használt kulcsok és kódok egyébként sem kerülhetnek a kártya és a terminál használata során nyilvánosságra (még az ügyfél kódja sem), ezért nem bizonyítható az üzleti titok megsértése a terminálok más általi tulajdonlásával. Az alperesek nem voltak jogosultak a Régi Rendszer elemeinek és titkosító kulcsainak az átvételére, felhasználására, vagy harmadik személyeknek történő átadására, illetve az üzleti titok harmadik személyeknek történő átadására a más birtokában lévő POS terminálok tulajdonosai és a ... kártyaprogram Rendszerének más üzemeltetője (... Kft.) részére. Érvelése szerint az eljáró bíróságoknak azt kellett volna megítélnie, hogy az üzleti titkát engedély nélkül felhasználták-e, hasznosították-e és illetéktelen személlyel közölték-e, valamint elektronikus formában ahhoz engedély nélkül hozzáférést biztosítottak-e, vagyis az üzleti titkával egyéb módon visszaéltek-e. A Szerződés a felek egyező előadása szerint a felperes know-how-jának a megismeréséről szólt, a II. r. alperes ezért fizetett. A felek számítottak arra, hogy az Új Rendszer később eladásra kerülhet, a know-how ellenértékét az alperesek megfizették, de a specifikáció tartalma nem meríti ki a know-how fogalmát a teljes rendszert illetően.

[19] Az I. és II. rendű alperesek a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték, annak helyes indokaira hivatkozással. A II. rendű alperes elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem

hivatalbóli elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az nem felel meg a Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott jogszabályi feltételeknek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A Kúria előrebocsátja, hogy - a II. rendű alperes érvelésével szemben - nem állnak fenn a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának a feltételei.

[21] A Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében a tárgyi keresethalmazatban álló keresetei vonatkozásában külön – külön megjelölte a jogerős ítélet által megsértett jogszabályokat és az eljáró bíróságok tévesnek tartott megállapításaira hivatkozással - az egyes szerződésekre lebontva - előadta, hogy a jogerős ítélet megváltoztatását milyen okból kívánja. Azt is részletesen kifejtette, hogy az állított jogszabálysértés hogyan és miért hatott ki az ügy érdemi elbírálására. Ezért a II. rendű alperes hivatkozásával szemben, a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján nem volt helye a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának.

[23] A Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényállást a következőkkel egészíti ki.

[24] A Szerződésben az I. rendű alperes terhére az üzleti titok megsértése miatt a licencdíjjal azonos összegű kötbér került kikötésre (Szerződés A/5.pont). A felek megállapodtak abban is, hogy az I. r. alperes által kibocsátandó ... törzsvásárlói kártyákat az Új Rendszerben kívánják használni, amelynek funkcionalitásában és működésében meg kell felelnie a Régi Rendszerrel szemben támasztott követelményeknek is (Szerződés A/4.pont).

[25] Az Új Rendszer üzembe helyezésére és az informatikai szolgáltatások átvételére 2003. február 27-én a II. rendű alperes, a ... Kft. (a továbbiakban: ...) és a II. rendű alperes jogelődje Együttműködési megállapodást (a továbbiakban: Együttműködési megállapodás) kötött a felperessel az átállással kapcsolatos fejlesztési és szolgáltatási tevékenységre. A ... megrendelte a felperestől a ... Rendszerben 2003. március 31-én üzemelő POS terminálok átállítását (szoftvercsere/telepítés) a felek által meghatározott és az Együttműködési megállapodás I. számú mellékletében meghatározott ütemterv szerint. Az Együttműködési

megállapodás azt is tartalmazta, hogy 2003. április 1-jétől a felperes – csökkentett terjedelemben – tovább üzemelteti a Régi Rendszert, mivel az átállás során egyes üzemeltetési feladatokat ettől kezdve a ... látja el (7.pont), a felperes felelősségét a ... által átvett üzemeltetési feladatok miatti felmerülő minőségi, mennyiségi megfeleléséért kizárták (8.pon). Rögzítésre került az is, hogy amennyiben a felperesnek a megállapodás alapján járó díj kifizetésre kerül, a felperes lemond a I. rendű alperessel szemben a Szerződés A/5. pontjára hivatkozással az üzleti titok megsértése miatt érvényesített kötbér követeléséről. A II. rendű alperes pedig azt vállalta, hogy a cégcsoportja alkalmazottjain kívül 2002. december 31-ig bevont harmadik feleken kívül további harmadik személyeket nem von be (23. pont).

[26] A ... Rendszer működéséhez szükséges GEM Club Memo típusú kártyákat a 2007. április 23-án kötött „Kártya szállítási szerződés” alapján a felperes szállította az Új Rendszerhez. Ezt megelőzően 2000-től is a felperes biztosította a MPCOS típusú kártyákat a Régi Rendszer üzemeltetéséhez. Az I. r. alperes és más felhasználók számára 2008 után egy másik cég szállította a GEM Club Memo típusú kártyákat.

[27] A II. rendű alperes Új Rendszere 2011. október 31-ig működött, majd a ... Kft. által kiírt pályázat alapján a ... Kft. működteti az általa generált rendszert.

[28] Az így kiegészített tényállás alapján a Kúria megítélése szerint, az eljáró bíróságok a hiányosan megállapított tényállás alapján, részben iratellenesen és kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredményeként, a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve jutottak arra a következtetésre, hogy az alperesek a felperes által fejlesztett szoftver szerzői jogi védelem alatt álló egyes elemeinek felhasználása jogszerű volt, illetve ennek részben ellentmondva a felhasználás (két rendszer azonossága) nem nyert bizonyítást.

[29] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltártnak tartott tényállás alapján meghozott döntésével és annak indokaival mindenben egyetértett, csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészítette ki az elsőfokú ítélet indokait. Ezért a felülvizsgálat körében szükséges volt az elsőfokú ítéletben tett megállapítások vizsgálata is.

[30] Az elsőfokú bíróság a Szerződés – közelebbről meg nem határozott rendelkezésére hivatkozva – azt állapította meg, hogy a felperes korlátozott felhasználási jogokat biztosított a Régi Rendszeréhez az alperesek részére. Ebből kiindulva csupán azt vizsgálta, hogy az alperesek a részükre biztosított jogokat túllépve használták-e fel a felperes szoftverrendszerét az Új Rendszer megalkotásában, ehhez a két rendszer (Régi és Új) azonosságát elemezte. Ennek megítéléséhez viszont nem tárta fel a felek szerződéses akaratát, figyelmen kívül hagyta a felek által megkötött további szerződéseket, és a felek között fennállt szerződéses kapcsolat mibenlétét, s mindezt figyelmen kívül hagyva nem értelmezte a felperes közreműködésének és fejlesztésben való részvételének – a felek szerződéses szándékának megfelelő - tartalmát. A korlátozott felhasználási jogra vonatkozó - a Szerződés A/5. pontjával is ellentétes - megállapításából kiindulva a jogvita elbírálásához csupán azt vizsgálta, hogy az alperesek a részükre biztosított jogokat túllépve használták-e fel a Régi Rendszert az Új Rendszer kifejlesztése során.

[31] Az Elszámoló Központ és a POS terminál - informatikai szakértő által megállapított részbeni egyezőségét teljesen figyelmen kívül hagyva - az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a szerződés teljesítéséhez a régi kártyákat is kezelnie kellett az Új Rendszernek, amely így kizárja a szoftverelemek jogosulatlan felhasználását. Ez a következtetése ellentmond a Szerződés A/4. pontjának, amely tartalmilag - egyebek mellett - azt rögzíti, hogy a megrendelő által létrehozott Új Rendszernek - amely funkcionalitásában és működésében a Régi Rendszerrel szemben támasztott követelményeknek is megfelel - kell kezelnie a megrendelő által kibocsátandó chippel ellátott ... törzsvásárlói kártyákat. A Szerződés ismertetett rendelkezésének felperes által állított tartalmú értelmezését ..., az I. rendű alperes ügyvezetőjének tanúvallomása is megerősítette, aki szerint az Új Rendszer kiépítését követően a Régi Rendszerben kibocsátott kártyákra vonatkozóan teljes kártyacserére lett volna szükség (97. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal).

[32] Az elsőfokú bíróság ismertette az informatikai szakértőnek a SAM modul és APDU parancssor részbeni egyezőségének szükségességére vonatkozó álláspontját, de rögzítette a szakértőnek ezzel szembenálló azon megállapítását is, hogy ahhoz, hogy a régi kártyát az Új Rendszer kezelni tudja, nincs szükség az APDU parancssorra és a SAM modulra. Az elsőfokú bíróság ezt az ellentmondást nem oldotta fel és nem tisztázta azt sem, hogy a kártyák kezelésének milyen szintjei vannak, amely az ellentmondás feloldására is alkalmas lehet, illetve nem vette figyelembe az informatikai szakértő később pontosított nyilatkozatát.

[33] Az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felperes által megjelölt rendszerelemeket az alperesek a felperestől kaphatták meg, illetve a felperesnek is érdekében állhatott a korábbi funkciók és kártyák felhasználása, emiatt pedig az összes funkciót - így a kártyára való pontfelírást is - meg kellett tartani, csupán feltételezésen alapul, azt a per adatai nem támasztják alá.

[34] Mindezen okfejtését követően jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az Új Rendszer azonossága a Régi rendszerrel nem bizonyított. Az informatikai szakértő megállapításainak ismertetésénél az elsőfokú bíróság jelezte ugyan, hogy a terminál forráskód nem állt rendelkezésre, a szakértő ezért feltételezte csupán a POS terminál esetében a 75 %-os hasonlóságot, mivel ennek hiányában az azonosság nem kerülhetett bizonyításra. Az elsőfokú bíróság azonban a felperes többszöri hivatkozása ellenére elmulasztotta az Szjt. 94/A. § (8) bekezdése rendelkezésének az alkalmazását és ennek alapján nem értékelte a II. rendű alperes terhére azt, hogy a szakértői bizonyításhoz szükséges forráskódot és dokumentációkat nem bocsátotta rendelkezésre. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve kirívóan okszerűtlenül mérlegelte a per adatait.

[35] A másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségét megsértve mellőzte a fellebbezési érvek alapján az elsőfokú ítélet indokolásának a vizsgálatát, és csupán általánosságban indokolta meg a felperes fellebbezésében az eljárási szabálysértések körében előadott kifogásai alaptalanságát. A másodfokú bíróság indokolási kötelezettsége kiterjed a fellebbezés lényegét jelentő jogszabály-értelmezéssel kapcsolatos álláspontjának kifejtésére is, azonban ezekre sem tért ki. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntését a bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelően alátámasztották, különös tekintettel az SZJSZT szakvéleményében foglaltakra, amely arra a szakkérdésre adott választ, hogy az Új Rendszer üzemeltethető-e a Régi Rendszer műszaki-fejlesztési dokumentációjának (specifikációjának) ismerete nélkül. A jogerős ítélet indokolása

szerint nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság azzal sem, hogy a felperes egyes bizonyítási indítványait – indokolás nélkül – mellőzte. A fellebbezésben az elsőfokú ítélet sérelmezett megállapításaira vonatkozóan kifejtett érvekre a másodfokú bíróság részletesen nem tért ki, csupán visszautalt a szerződés B/1.2., valamint A/5. pontjaira. A másodfokú bíróság ezzel a mulasztásával megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdését és a 253. § (1) – (3) bekezdéseit, mivel érdemben nem bírálta el a fellebbezést. A fellebbezésnek, mint rendes perorvoslatnak az alapja ugyanis éppen az, hogy ha az elsőfokú bíróság határozata akár objektív, akár szubjektív értelemben nem felel meg az irányadó jogszabályoknak, mert a döntés alapjául szolgáló tényállás hiányos, téves, a másodfokú bíróság önállóan felülmérlegelheti a bizonyítás eredményét és új tényállást állapíthat meg. Ezzel szemben anélkül, hogy erre a perben bármelyik fél hivatkozott volna, a másodfokú bíróság az Szjt. 59. § (1) és (3) bekezdései alapján azt vizsgálta, hogy a régi és az új szoftver között az SZJSZT által kimutatott egyezőségek a hivatkozott jogszabályi rendelkezések szerinti kivételnek tekinthetők-e, vagy szerzői jogsértést valósítanak-e meg. Azt a megállapítását, hogy az APDU parancssor és a SAM modul használata a perbeli esetben nem volt jogsértő, az SZJSZT - kompetenciáját meghaladó, jogkérdésben tett - arra a megállapítására alapozta, miszerint az alperesek a szoftver jogszerű felhasználói voltak. Figyelmen kívül hagyta, hogy az I. rendű alperes is elismerte, hogy az SZJSZT vizsgálatában a GEM Club kártya szoftvere nem szerepelt, így annak forráskódját sem vizsgálta (113. jegyzőkönyv 5. oldal).

[36] Az Szjt. 59. §-ának rendelkezései jogszerű felhasználás esetén a szerző kizárólagos jogait korlátozza a szoftver rendeltetésszerű felhasználásának biztosítása érdekében. A szoftver jogosultja a felhasználási szerződésben azonban ennek a kivételnek az alkalmazását kizárhatja és e kivételt nem lehet a felhasználási engedélyen túl értelmezni sem (Nagykommentár a szerzői jogi törvényhez, ... 2014, 377. oldal). A perbeli esetben a jogvita tárgyát azonban éppen az képezte, hogy a releváns szerződések vizsgálata és a felek szerződéses szándékának feltárása alapján megállapítható-e az, hogy a felperes az Szjt. 16. § (1) bekezdése szerint adott engedélyt az alpereseknek a Régi Rendszer felhasználására, illetve az alperes a Régi Rendszert jogosulatlanul átdolgozta-e az Új Rendszer kifejlesztése során.

[37] A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság okszerűtlen következtetés alapján állapította meg a Szerződés B/1.2. pontjára hivatkozással, hogy a felperes teljeskörű betekintés és korlátozott használati jogot nyújtott az alpereseknek az általa kifejlesztett Régi Rendszer minden lényeges elemébe, mivel az nem tartalmaz ilyen felhatalmazást. Hasonló tartalmú rendelkezés a Szerződés A/5. pontjában szerepel, amely – a korábbiakban is hivatkozott okok miatt – a felek szerződéses szándékának teljes feltárása nélkül, önmagában a másodfokú bíróság által hivatkozott Szerződés B/1.2. – helyesen: B/1.1. - pontjának szövegéből kiragadva nem támasztja alá azt a megállapítást, hogy az alperesek a felperes Régi Rendszerének jogszerű felhasználói. Ezért jogilag téves és irreleváns az Szjt. 59. § (1) és (3) bekezdéseiben foglalt rendelkezések perbeli esetre való alkalmazása, különösen arra tekintettel, hogy a felperes a Szerződésben a rendszer egyes elemei tekintetében a betekintési jogot csupán a meghatározott cél érdekében biztosította.

[38] A másodfokú bíróság hivatkozva az SZJSZT szakvéleményének arra a megállapítására, hogy nem zárható ki, hogy a Régi Rendszerrel szemben támasztott funkcionális és működési követelményeknek megfeleltethetett az Új Rendszer a felperes által megalkotott kártyaalkalmazás és APDU parancsok ismerete nélkül is, és az Európai Unió Bírósága C-406/10. számú ítélete nyomán kialakult gyakorlatra hivatkozva ismertette, hogy a szoftver funkcionalitása nem részesül a számítógépi programok szerzői jogi védelmében.

Ebből – utalva az elsőfokú bíróság helyesnek tartott álláspontjára – megállapította, hogy az APDU parancssor és a SAM modul használata a perbeli esetben nem valósított meg szerzői jogsértést. A felperes azonban a perben nem a szoftver funkcióinak átvételét, hanem a szoftver egyes, szerzői jogi védelem alatt álló elemeinek jogosulatlan felhasználását sérelmezte.

[39] Mindezek alapján a Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdését és a Pp. 221. § (1) bekezdését megsértve állapította meg, hogy az alperesek részére biztosított „használati és betekintési” jogra tekintettel a szerzői jog megsértése nem valósult meg.

[40] A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján a perbeli jogvitában azt kellett megítélni, hogy az alperesek az Szjt. 16 § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően rendelkeztek-e jogosultsággal a felperes Régi Rendszerének, illetve egyes elemeinek, mint a szerzői jog által védett műnek a felhasználására, illetve átdolgozására. Ennek a jogkérdésnek a megítéléséhez a felek között létrejött szerződéses rendszer, az egyes szerződések létrejött okainak vizsgálata nem volt mellőzhető. Ennek körében kellett azt is megítélni, hogy a Szerződés A/5. pontja alapján a felperes által biztosított „teljes körű betekintés” és „korlátozott használati jog” valójában milyen szerződéses szándékot és tényleges tevékenységet foglal magában, mivel a peres felek ennek eltérő tartalmat tulajdonítottak. E szerződéses rendelkezés tartalma a felek szerződéses akaratának a nyilatkozási elv alapján való értelmezése, a Szerződés további kikötései, a felek szerződéses kapcsolatában meglévő további szerződések, valamint mindennek a bizonyítási eljárás egyéb adataival való egybevetése alapján értelmezhető és állapítható meg.

[41] A Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

[42] A Szerződés A/5. pontja alapján a felperes az I. rendű alperes számára „teljes körű betekintést és az alábbiak szerint korlátozott használati jogot ad az általa fejlesztett ... Informatikai Rendszer mindazon elemébe (know-how, szoftver forráskód, dokumentációk), amely elemek megismerése elengedhetetlen” az I. rendű alperes és a felperes által kifejlesztett és a II. rendű alperes tulajdonába kerülő „Új Rendszerének specifikálásához és a vállalkozó (felperes) közreműködésével történő kifejlesztéséhez, illetve ahhoz, hogy a ... rendszer specifikációjának is megfelelő működés az Új Rendszerben megvalósulhasson”, az I. és II. rendű alperes a felperes „által bemutatott Rendszer elemek használatára jogosult csak, azt harmadik fél részére sem egészben sem részben semmilyen jogcímen át nem adhatja, ahhoz hozzáférést nem engedhet és betekintést is csak saját illetve a ... és annak konszolidált mérlegben szereplő társaságai alkalmazottainak engedhet”. A Szerződés tárgyát és célját részletesen taglaló B/1.1. pont szerint a felperes vállalja a jelen szerződés A/1. pontjában hivatkozott műszaki specifikáció alkalmazási leírásának átadását, az ahhoz kapcsolódó szoftver-rendszer felállítását, illetve üzembe helyezését; itt rögzítették a felek azt is, hogy a Régi Rendszer megismerése és tanulmányozása elősegíti a Szerződés A. részében foglaltak maradéktalan megvalósulását. A B.1.2. pont értelmében a felperes közreműködésével kifejlesztett Új Rendszerhez (szoftverhez, dokumentációhoz) kapcsolódó szerzői vagyoni jogok a II. rendű alperest illetik meg. A Szerződés megkötésében az alperesek nevében eljáró vezető tisztségviselő, ... (a továbbiakban: az alperesek nevében eljáró vezető tisztségviselő)

tanúvallomása szerint a Szerződés alapján a II. rendű alperes egyfajta korlátozott felhasználási jogot szerzett azzal a céllal, hogy az Új Rendszert ki tudja építeni, ezen cél elérése érdekében a Régi Rendszer specifikációját meg kellett, hogy ismerje, azonban nem hagyományos értelemben vett szoftver licencia vásárlási megállapodás jött létre (97. jegyzőkönyv 8. oldal). A Kúria a Szerződés egyes rendelkezéseinek az egybevetése és az alperesek nevében eljáró vezető tisztségviselő tanúvallomása alapján azt állapította meg, hogy az alperesek célja az volt, hogy a felperes Régi Rendszerének know-how-ját megismerhessék és ennek alapján építsenek ki egy teljesen Új Rendszert, amelynek szerzői jogai a II. rendű alperest illetik majd. A Szerződés alapján az alperesek a know-how ellenértékét fizették meg.

[43] A Szerződés A/4. pontja rögzíti, hogy az I. rendű alperes a specifikált új informatikai rendszerben kívánja kezelni az általa kibocsátandó ... törzsvásárlói kártyákat, amely új rendszer funkcionalitásának és működésének meg kell felelnie a vállalkozó (felperes) által fejlesztett Új Rendszerrel szemben támasztott követelményeknek is. A Szerződés B/1.2. pontjában rendelkeztek a felek akként, hogy a felperes közreműködésével kifejlesztett Új Rendszerhez kapcsolódó szerzői, tulajdon és vagyoni jogok a II. rendű alperes jogelődjét, míg a felperes által korábban kifejlesztett Régi Rendszerhez kapcsolódó szerzői, tulajdon és vagyoni jogok a felperest illetik meg. Az alperesek nevében eljáró vezető tisztségviselő tanúvallomásában azt is elmondta, hogy a Régi és Új Rendszer „funkcionalitását tekintve azonos” kifejezés alatt azt értették, hogy a pontleírás és beváltás vonatkozásában a két rendszer egyezett egymással, viszont a II. rendű alperes célja a kártya specifikációjának a megváltoztatása és az volt, hogy a felperes által kiépített rendszertől eltérő jöjjön létre. Ehhez mindenképpen új kártyát is kellett kifejleszteni, a cél az volt, hogy ne kelljen az alpereseknek a felperes részére a kártya után licencdíjat fizetni (97. jegyzőkönyv 7-8. oldal).

[44] A Kúria az ismertetett szerződéses rendelkezések, a tanú nyilatkozata és a per egyéb adatainak az egybevetése alapján azt állapította meg, hogy a felek szerződéses szándéka az volt, hogy az I. rendű alperesnek a felperes által kifejlesztett Régi Rendszer funkciójának megfelelő, de a programozói megoldásokban, forráskódokban, fájlstruktúrában attól eltérő, független és Új Rendszert kellett fejlesztenie. Ennek eléréséhez az alpereseknek ugyan meg kellett ismernie a Régi Rendszer specifikációját, a know-how megismerésére vonatkozó jogosultság azonban nem azonosítható a Régi Rendszer szerzői jogi védelem alatt álló elemeinek felhasználási jogával. A Szerződés nem értelmezhető oly módon sem, hogy a felek szándéka szerint az Új Rendszernek a régi kártyát is tudni kellett kezelni.

[45] A peres felek között vita tárgyát képezte az is, hogy milyen szerepe volt a felperesnek a az Új Rendszer kifejlesztésében, az Együttműködési megállapodás alapján mire terjedt ki a felperes „közreműködői” feladata.

[46] A Szerződés B/2.1.2. - 2.1.3 pontjaiban a felperes azt vállalta, hogy – megfigyelés céljából – a I. rendű alperes dolgozói számára felállítja és ismerteti az általa kidolgozott rendszert és azt a kijelölt dolgozók részére betanítja. A B/2.1.4. pont alapján pedig „fejlesztési díj ellenében” közreműködik az Új Rendszer fejlesztésében, támogatja a szoftver-fejlesztést. A Szerződés határozott időre (5 év) jött létre (B. 7.pont), amely nem tartalmazza a felperes feladataként az Új Rendszer forráskódjának elkészítését, programozását sem, és nem szerepel benne értelemszerűen ehhez kapcsolódó ütemterv sem. A II. rendű alperes által csatolt számlákon (139/A/I/8) a „fejlesztés” elnevezés feltüntetése alapján pedig nem állapítható meg, amit egyébként egyik fél sem állított, hogy a per tárgyát képező szerzői jogi védelem

alatt álló rendszerelemeket a felperes fejlesztette és építette bele az Új rendszerbe. Az alperesek sem tettek konkrét tényállítást arra vonatkozóan, hogy a felperes milyen fejlesztési tevékenységet végzett az Új Rendszeren, a Szerződés B/2.1.4. pontja alapján a „fejlesztési díj” alapját képező tevékenység alatt a felek a fejlesztésben való közreműködést, támogatást értették. A felek között létrejött Együttműködési megállapodás 1. pontja pedig egyértelművé is teszi, hogy a felek között létrejött 2002. március 28.-án létrejött Szerződés alapján a II. rendű alperes jogelődje (KHKP) által kifejlesztett Új Rendszer üzembe helyezésében és az átállásban működik közre a felperes. A felek az átállás pontos ütemtervét is meghatározták (2. pont és 1. számú melléklet), ami szintén azt igazolja, hogy az alpereseknek kellett elkészíteni az átálláshoz az Új Rendszert. Az Együttműködési Megállapodás pedig azért tartalmazza a Régi Rendszer további üzemeltetését, mert a Szerződésben 2003. április 1-jére kitűzött átállást az Új Rendszerre az alperesek nem tudták teljesíteni (7.pont). Az átállás kitűzött határideje lejáratának napján (2003. április 1.) az Új Rendszer több eleme nem volt üzemképes (többek között a POS terminál, szoftverek), ezért bizonyos elemeket továbbra is a felperes biztosított az alperesek részére. Az Együttműködési Megállapodás 9. pontja szerint a felperes az üzemeltetési feladatok ellátását a 2003. április 1-től 2003. október 1-ig vállalta. Azt pedig, hogy a felperes nem „vállalt kötelezettséget” az Új Rendszer forráskódjának elkészítésére, programozására, az Együttműködési megállapodás 8. pontja egyértelműen alátámasztja, amely kizárja a felperesnek a II. rendű alperes jogelődje által fejlesztett Új Rendszer elemei által a felperes által fejlesztett rendszerelemek működésében okozott hibákért való felelősségét, nyilvánvalóan azért, mert a felperes nem rendelkezett információval az alperesek által fejlesztett Új Rendszer elemeiről, így az azokkal kapcsolatban felmerülő esetleges hibákért sem tudott és nem is akart felelősséget vállalni.

[47] A fentiek alapján megállapítható, hogy a felek a Szerződésben és az Együttműködési megállapodásban is egyértelműen elkülönítették, hogy melyik alapján, milyen terjedelemben és kinek szükséges fejlesztéseket végezni. A Szerződés nem tartalmaz ütemtervet, fejlesztéssel kapcsolatos határidőket, feladatmegosztásokat, míg az Együttműködési megállapodás egyértelműen kijelöli a felek fejlesztéssel kapcsolatos feladatait. Ezek alapján a Kúria megítélése szerint a felperesnek a Szerződés alapján nem volt feladata, ezért nem is végzett fejlesztést. Az Együttműködési Megállapodás ütemterve szerint is az alpereseknek kellett volna új a POS terminál szoftvereket fejleszteni, a felperes az Új Rendszer átállásával kapcsolatban végzett fejlesztést (139/A/I/4. Ütemterv 3. oldal). Az ezt megelőző időszakra az alperesek még előadást sem tettek arra vonatkozóan, hogy a felperes konkrétan milyen fejlesztést végzett az Új Rendszeren, hanem arra hivatkoztak, hogy a felperes Régi Rendszerének számos része (APDU parancssor, SAM modul, kulcsok) nem áll szerzői jogi védelem alatt (3. sz. ellenkérelem 3.5. pont, 4. sz. ellenkérelem).

[48] A szerződéses nyilatkozatok egybevetése és értelmezése, valamint az alperesek nevében eljáró vezető tisztségviselő tanúvallomása alapján okszerűen vonható le az a következtetés, hogy a felperes szándéka nem irányult a szoftver szerzői jogi értelemben vett felhasználói jogának alperesek részére történő engedélyezésére. A felperes közreműködése abban merült ki, hogy lehetőséget biztosított az általa fejlesztett Régi Rendszer működésének és funkcióinak megismerésére, és az alperesek által létrehozott Új Rendszerre történő átállásban informatikai segítséget nyújtott. Az alpereseknek egyértelműen olyan Új Rendszert kellett kifejleszteni, amely csupán a funkcionalitását tekintve lehetett azonos a Régi Rendszerrel.

[49] A Szerződés A/4. pontja, az alperesek nevében eljáró vezető tisztségviselő tanúkénti meghallgatása során tett nyilatkozata szerint az I. rendű alperes az általa kibocsátott kártyákat kívánta az új Rendszerben kezelni (97. jegyzőkönyv 8. oldal). Az SZJSZT szakvéleménye alapján nem zárható ki az, hogy a Régi Rendszerrel szemben támasztott funkcionális és működési követelményeknek megfelelően az Új Rendszer a felperes által megalkotott kártyaalkalmazás és APDU parancssorok ismerete nélkül is (74. sorszám alatti szakvélemény 3. oldal). Az informatikai szakértő véleménye szerint pedig arra is van lehetőség, hogy a terminálban nem a SAM modul kezeli a kártya azonosítását, hanem a terminál a leolvasott adatokat elküldi egy központi szerverre (adatbázisba) és annak alapján engedi a kívánt kártyafolyamatot.

[50] Miután a fenti peradatok alátámasztják, hogy a felek szándéka szerint az Új Rendszernek nem a felperes által, hanem az I. rendű alperes által kibocsátott kártyákat kellett kezelnie, a jogkérdés megítélése szempontjából nem volt ügyszámú jelentősége annak, hogy a két rendszer átmeneti, párhuzamos, felperes támogatásával is történő futtatásának idején a program a felperes által kibocsátott kártyát is kezelte, arra is figyelemmel, hogy a pontfelírás többféle szinten is lehetséges volt. Az Együttműködési megállapodás 4. pontjában pedig a felek a felperestől korábban megrendelt kártyák díjmentes megszemélyesítésében is megállapodtak.

[51] Mindezeket egybevetve a Kúria megállapította, hogy a Szerződésben alkalmazott „korlátozott használati jog” kifejezés csupán arra jogosította fel az I. rendű alperest, hogy a felperes által fejlesztett Régi Rendszer működését megismerje annak érdekében, hogy kifejlesszen egy funkciójában hasonló, de programozói megoldásokban, forráskódokban, fájlstruktúrában eltérő, a Régi Rendszertől független Új Rendszert.

[52] Annak megítélése során, hogy a Régi Rendszer, illetve annak szerzői jogi védelem alatt álló elemei - jogosulatlanul - felhasználásra kerültek-e az Új Rendszerben, a bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló peradatok mérlegelése és a bizonyítási teher alapján lehetett állást foglalni.

[53] A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Ennek megfelelően a bizonyítás főszabálya szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperesek a szerzői jogi védelem alatt álló szoftvert, illetve annak elemeit felhasználták, vagy a szoftvert átdolgozták és ehhez nem rendelkeztek engedéllyel. A felperes dokumentumok csatolásával és tanúkkal igazolta, hogy a felek szerződéses szándéka és a felperes "közreműködése" nem terjedt ki a Régi Rendszer alperesek által történő átvételére, azaz a szerzői jogi védelem alatt álló mű felhasználására. A perben szakértő kirendelésével az is megállapítást nyert, hogy a Régi Rendszer részei közül a SAM modul, az MPCOS kártyaalkalmazás és az APDU parancssor, mint egyéni, eredeti mű szerzői jogi védelem alatt áll.

[54] A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK. irányelv 20. preambulumban bekezdése és VI. cikke átültetése folytán került az Szjt. 94/A. § (8) bekezdése beiktatásra, amelynek értelmében, ha a szerzői jog megsértése miatt indított perben az egyik fél tényállításait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére

az ellenérdekű felet kötelezheti a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására [a) pont]. E rendelkezés célja a bizonyítás és az igényérvényesítés megkönnyítése a szellemi tulajdon jogosultja számára a jogsértéssel szemben való fellépés érdekében.

[55] A felperes az elsőfokú eljárás során számos alkalommal kérte az Szjt. 94/A. § (8) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazását, miután többszöri indítványa ellenére az elsőfokú bíróság az alperest eredménytelenül szólította fel az Új Rendszer "második" eleme, a POS terminállal kapcsolatos szoftverek csatolására, amely nélkül az Új Rendszer nem tud működni, mint SuperShop informatikai rendszer. A II. rendű alperes által csatolt Új Rendszer forráskódja nem tartalmazta a POS-t alkotó terminál/SAM, kártya és pénztár rendszerek forráskódjait/dokumentációját, ezért azok nem voltak összevethetők a Régi Rendszer SAM moduljával, APDU parancsaival, így az informatikai szakértő nem tudott egyértelmű megállapításokat tenni (180. sorszámú jegyzőkönyv 5-6. oldal). Ezért a bizonyítatlanság következményét, illetve azt a körülményt, hogy a két rendszer azonosságának vizsgálata során az informatikai szakértő a II. rendű alperes által nem csatolt forráskód hiányában részben feltételezések alapuló megállapításokat tett, az alperesek terhére kellett értékelni.

[56] Az informatikai szakértő - egyéb tekintetben aggálytalan - szakvéleménye szerint a Régi és Új Rendszer hiányosan becsatolt fájljaiban tárolt forráskódok – a POS tranzakciós adatokat az Elszámoló-Központ relációs adatbázisa meghatározott tábláinak rekordjaiba rögzítő tárolt eljárások forráskódjainak esetében – azok funkcionalitásán túlmutató, a felperes dokumentáció és/vagy forráskód felhasználására utaló egyezőséget mutat az Új Rendszer 2003-as és 2010-es verzióiban is. Az informatikai szakértő azt is megállapította, hogy a 2012. március 5-i próbavásárlásokhoz kapcsolódó kártyák kezelése, a pontfelírás és egyenleg lekérdezés műveletek végrehajtásakor a Régi Rendszerrel egyező APDU parancsai kerültek végrehajtásra, azaz ezeket a kódokat és fájl struktúrákat az Új Rendszer változatlan formában használta fel (53. alatti szakvélemény, 154. alatti szakvélemény 7-8. oldal). Az informatikai szakértő szerint, ha olyan új APDU parancssorral üzemeltetik az új kártyákat, amely felismerné ebben az összefüggésben a régit is, akkor azt a bizonyos SAM modult is meg kell változtatni, mert különben nem fog működni (111. jegyzőkönyv 3-4. oldal). A szakértő az Új Rendszerre vonatkozóan az átdolgozás mértékére ugyancsak kvalitatív módon tudott becslést adni, amelyet a II. rendű alperes terhére kellett értékelni (Szjt. 94/A. § (8) bek.), mivel a szakértő azért nem tudta a működést vizsgálni, mert a II. rendű alperestől csak a program forráskódokat kapta meg (180. sorsz. jegyzőkönyv 9. oldal). Az informatikai szakértő kiegészítő nyilatkozatában, a százalékos egyezés körében pedig úgy pontosította a megállapítását, hogy a korábbi terminálszoftver program forráskódja minimum háromnegyed részében (75%) volt azonos az újjal (180. jegyzőkönyv 5. oldal). Ezzel az egyezőséggel érintett rész nem az általános és kötelező szoftver elemeket tartalmazza, hanem a programozó szabadsága folytán alkotott egyéni, egyedi szoftver programot, amelynek szerzője a felperes. Az informatikai szakértő az Elszámoló Központ azonossága tekintetében az alap szakértői véleményében megállapított kismértékű és közvetett hasonlóságot a kiegészítő nyilatkozatában is fenntartotta (53. alatti szakvélemény 23-26. oldal). Elmondta azt is, hogy bár az egyik SQL, míg a másik Oracle programnyelven íródott, azonban a központi szoftver által létrehozott adatbázis szerkezete, amelyből az 50 létrehozott adattáblából egy vagy kettő teljesen megegyezik a két rendszerben, ez körülbelül egy 2-4 %-os azonosságot jelent (180. jegyzőkönyv 6. oldal). Az informatikai szakértő azért nem tudta pontosabban meghatározni az azonosságot, mert a II. rendű alperes által átadott CD-n levő programállományok (ideértve az adatbázis tábláit, illetve adatbázis programokat is) nem működtek.

[57] Az Szjt. 29. §-a alapján a szerző kizárólagos joga, hogy a művét átdolgozza, illetve, hogy erre másnak engedélyt adjon. Miután az ismertetettek szerint a felperes szerzői jogi védelem alatt álló szoftverelemeinek az átdolgozása az alperesek által létrehozott Új Rendszerben megállapítható és ehhez az alperesek nem rendelkeztek a felperes engedélyével, a Kúria a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült egyéb bizonyítékoknak az egybevetése és a maguk összességében való értékelése alapján megállapította, hogy az alperesek a Régi Rendszer szerzői jogi védelem alatt álló elemeinek az Új Rendszerben való jogosulatlan felhasználásával (átdolgozásával) az Szjt. 16. § (1) bekezdése és 29. §-a alapján megsértették a felperes szerzői vagyoni jogát. Az átdolgozás időtartamát a felperes módosított keresetében (182. irat) megjelölt időtartamtól eltérően állapította meg mindkét alperes vonatkozásában. Ennek megállapítása során a felek Szerződésének a tartamából indult ki, a Szerződés 7. pontja szerint határozott időre, 2007. április 1-jéig jött létre. Figyelembe vette a Kúria azt is, hogy a felperes a peres eljárás során több alaklommal változtatta meg az átdolgozással megvalósult jogsértés időtartama vonatkozásában a tényállításait és ehhez igazodva a keresetét. Míg a felperes a 178. sorszámú kereset pontosításában még a Szerződés időtartamát vette alapul, a 181. sorszámú keresetmódosításában már ennek időpontját 2011. október 31-ben jelölte meg részletes magyarázat, bizonyíték előadása nélkül, és ilyenre a felülvizsgálati kérelmében sem hivatkozott.

[58] A felperes alperesenként külön – külön kérte a jogsértés megállapítását, a megjelölt magatartások és azok időtartamát ugyanakkor azonosan jelölte meg, az alperesek a keresetnek az együttes marasztalást kérő részét pedig külön nem vitaták. A Kúria ennek megítélése körében abból indult ki, hogy a peres felek a közöttük létrejött „szerződéses rendszerben” az egyes megrendelői feladatokat és a fizetési kötelezettséget ugyan meghatározták, azonban ezek részben átfedést mutatnak, illetve a II. rendű alperes bankcsoportjához tartozó cégek is részt vettek az Új Rendszer kifejlesztésében (Szerződés A/5. pont, Együttműködési megállapodás 19., 23.pont), míg a Szerződés B.1.2. pontja alapján a szerzői vagyoni jogok a II. rendű alperest illetik. Az alperesek előadása szerint a szoftverüzemeltetést technikailag az I. rendű alperes a II. rendű alperes informatikai szakemberének a segítségével tudta teljesíteni (180. sorsz. jegyzőkönyv 2-3. oldal). A Kúria a rendelkezésre álló adatok mérlegelése alapján ezért azt állapította meg, hogy a jogosulatlan átdolgozás körében fennáll az alperesek együttes marasztalásának feltétele a Szerződés időtartama alatt.

[59] A felperes lényegében valamennyi jogsértő cselekmény tekintetében ugyanazt magatartást és arra vonatkozó bizonyítékait jelölte meg. Az átdolgozást meghaladóan sérelmezett cselekmények (Régi Rendszer jogosulatlan futtatása, kereskedelmi céllal való birtoklása, terjesztése, többszörözése) tekintetében, amelyeket részben az átdolgozás is magában foglal, a felperes külön bizonyítást nem ajánlott fel, az átdolgozást meghaladóan a jogsértés nem volt megállapítható. Ezért a Kúria érdemben egyetértett a jogerős ítéletnek e kereseti kérelmeket elutasító rendelkezésével.

[60] A másodfokú bíróság teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság üzleti titok megsértésének megállapítása iránti keresetet elutasító álláspontját, amelyben az elsőfokú ítélet helyesnek tartott indokaira csupán visszautalt, jelezve, hogy annak megismétlése szükségtelen. A másodfokú bíróság a fellebbezésben e körben kifejtett érvekre ugyanakkor nem tért ki, így nem adta indokát annak sem, miért értett egyet az elsőfokú bíróságnak a fellebbezésben sérelmezett megállapításaival. Ezzel a másodfokú bíróság súlyosan

megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét. Ez az eljárási szabálysértés azonban az adott esetben nem alapozta meg a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, mert a döntéshez szükséges tények - a kiegészített tényállás alapján - megállapíthatók, illetve a további bizonyítás elrendelésétől eredmény, az eltelt hosszú időre tekintettel, az eljárás folytatása esetén sem várható.

[61] A Ptk. 81. § (1) bekezdése szerint, személyhez fűződő jogokat sért, aki a levéltitkot megsérti, továbbá aki a magántitok vagy üzleti titok birtokába jut, és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza vagy azzal egyéb módon visszaél. A (2) bekezdés értelmében üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértene vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

[62] A felek egyezően értelmezték a Szerződés A/5. pontját, amelyben rögzítették a Régi Rendszer, valamint annak elemeire vonatkozó titokvédelem tárgyát, különösen a know-how szoftverforráskódra és dokumentációra azzal a kikötéssel, hogy az alperesek kötelesek minden tőlük telhető eszközzel megakadályozni, hogy ezekhez harmadik fél hozzáférhessen. Az üzleti titok megsértése esetén a Szerződés A/5. pontjában az I. rendű alperes kötbérfizetési kötelezettséget is vállalt. A tanúként kihallgatott, a Szerződés megkötésének időpontjában az alperes nevében eljáró vezető tisztségviselő elmondta, hogy már a Szerződés teljesítése, az Új Rendszer kiépítése kapcsán a titoksértés tárgyában a felek egyeztetést tartottak (97. jegyzőkönyv 11. oldal), erre utal a 2003. február 17-i feljegyzés, ami az Együttműködési megállapodás I. melléklete (139/A/I/5.). Az Együttműködési megállapodás 23. pontjában rögzítettek szerint a felperes lemondott a felszólító levelében a Szerződés A/5. pontjára alapított kötbér követeléséről annak fejében, hogy az alperesek a díjazás utolsó részletét megfizették.

[63] A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes kötelezettsége volt, hogy az üzleti titok megsértése körében a tényállásaihoz kapcsolódó bizonyítékait megjelölje és bizonyítási indítványait előadja. A felperes figyelmen kívül hagyva az Együttműködési megállapodás fent ismertetett rendelkezését és a felek kötbérigény tárgyában tett megegyezését, 2002. március 28-tól kérte megállapítani az üzleti titok megsértését. A felperes az üzleti titoksértéshez kapcsolódóan lényegében ugyanazokat a tényeket állította, mint a szerzői vagyoni jogsértés vonatkozásában, az eredeti kereseti kérelmével szemben ugyanakkor a módosított keresetében már nem vagylagosan, hanem tárgyi kereset halmazatban érvényesítette az üzleti titok megsértésének megállapítása iránti igényét. A felperes a perben nem bizonyította azt az állítását, hogy az alperesek a POS terminálokat harmadik személyeknek átadták, ezáltal hozzáférést biztosítottak részükre az üzleti titkához. Ennek igazolására nem elegendő a II. rendű alperesnek az a nyilatkozata, mely szerint a perbeli POS terminálok túlnyomó részben az ő tulajdonában álltak. Arra vonatkozóan pedig nem merült fel adat, hogy a ... 2011 végétől üzemeltetett rendszere azonos az Új Rendszerrel. ..., a ... Kft. ügyvezetőjének tanúvallomása szerint az Új Rendszer használatát az alperesek 2011. október 31-én befejezték, ezt követően a ... egy harmadik rendszert üzemeltet (113. jegyzőkönyv 8. oldal). A ... által kiírt pályázat és specifikáció dokumentációja, amelyet a felperes már korábban is ismert, hiszen ..., a felperes törvényes képviselőjének a nyilatkozata szerint pályáztak is, önmagában nem igazolja az üzleti titok megsértését (97. jegyzőkönyv 6. oldal).

Ezért érdemben helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság az üzleti titok megsértésének megállapítása iránti keresetet.

[64] Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg, hogy a felperes szerzői jogi védelem alatt álló szoftverelemeinek az átdolgozása az alperesek által létrehozott Új Rendszerben megállapítható és ehhez az alperesek nem rendelkeztek a felperes engedélyével, ezért megsértették a felperes szerzői vagyoni jogait. Ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezte, a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az Szjt. 94. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogosulatlan átdolgozással a jogsértést megállapította, a b) pont szerint az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta és a d) pont alapján a felperes által igényelt adatok szolgáltatására kötelezte, míg ezt meghaladóan a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletnek a kereset elutasító rendelkezését hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

1959. évi IV. törvény (Ptk.) 81.§

1952. évi IV. törvény (Pp.) 206 § (1), (2) bekezdés, Pp. 221. § (1) bekezdés

1999. évi LXXVI. törvény (Szjt.) 16. §, 29. §, 94. §, 94/A.§ (8) bekezdés

Záró rész

[65] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a pervesztesség-pernyertesség arányában rendelkezett a peres feleket terhelő perköltségfizetési kötelezettségről, figyelembe véve a felperes által előlegezett első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárás illetékét (616.000 forint) és előlegezett szakértői költséget (985.807 forint).

[66] A felperes 144. 000 forint kereseti illeték helyett 600.000 forint eljárási illetéket fizetett meg, ezért a tévesen megfizetett 456.000 forint illeték visszaigénylésére jogosult az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 80. §-a (1) bekezdésének i) pontja alapján. Erre tekintettel a Kúria az Itv. 81. § (2) bekezdése, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szerveinek hatásköréről és illetékességéről szóló 485/2015. (XII.29.) Korm. rendelet 30. §-a (2) bekezdés e) pontjában foglaltaknak megfelelően rendelkezett az illeték visszaigényléséről.

[67] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. március 24.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.

bírósági ügyintéző